

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1657

§. 66. Dico enim vobis, quoniam adhuc hoc, quod scriptum est oportet
impleri in me. v. 37.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

minus necessarios, cum sint custodes pecuniarum, quibus amotis ipsi nullius usus efficiuntur. Deinde post hoc peram, quo nomine omne vensile extra vestimenta notatur, Denique tunicam, quo nomine pene supreme necessaria iudicantur. Ecce Domine, ita te intelligo, & tuam iterum sapientiam & laudo & admiror, & quantum possum deprecando.

§. 65. Et qui non habet, vendat tunicam suam & emat gladium. v. 36.

De horum verborum sensu, iam liquet ex dictis in precedenti §. quid igitur hic amplius potest dici vel cogitari? Hoc mirum videri, quod Dominus ordinans suum Testamentum, seu supremam dictans voluntatem suam, iubensque per suos emi gladium, etiam veste sua divedita, paulo post in hortu venierit Petrum, unum, imò maximum, ex suis uti gladio! quid enim est hoc eme gladium tanto dispendio tuo? & noli uti gladio ad id ad quod creatus est? non enim Petrus utebatur gladio iussu emi, ad viatores spoliandos, vel ad invadendas alienas domos vel pecunias, ut multi solent, sed ad hostem Dei & Ecclesie propulsandum ac puniendum.

Domine, nescio ista conciliare nisi tu suggeras. Doce me, & ego audiam te. quid igitur audio. Et bene te iussisse, ut emeretur gladius, & bene te prohibuisse usum gladii Petro, aliud enim est gladium emere, & aliud gladio uti. emptio enim licita & suavis esse potest, usus emptæ rei aliquis illegitimus esse potest. An igitur usus gladii à Petro in Malchum illum nequiculum & latrocinantem districti erat malus aut illegitimus? Vtique, quia iure est inhibitus? & quare erat iste usus illicitus? Testamentum, in quo emptio gladii ad certos casus Ecclesie erat suasa, vel mandata, & consequenter rationalis eius usus imperatus, erat, nondum erat consummatum morte testatoris, qui eras tu ipse Domine, Petrus vero ante tuam mortem iam exequi volebat quod in testamento tuo dictaueras. Hoc malum erat, post mortem tuam malum non erat, Gratias ago tibi Domine pro eo, quod hoc revelasti mihi, qui doees parulos scientiam, amplius obsecro illumina me.

§. 66. Dico enim vobis, quoniam adhuc hoc, quod scriptum est oportet impleri in me. v. 37.

Disposuerat Dominus testamento suo, de bonis temporalibus Ecclesie suae obuenturis, etiam dictauerat, quomodo ea in necessitate essent tractanda, nempe alienanda, ut Ecclesia sua armis praelatorum defenseretur, quando via iuris eis obstruitur. Hoc verbum cum discipuli Domini, nondum à spiritu S. illuminati audissent more naturæ humanæ, confestim

(ad hoc, quod secundum genium eius sapit, prompta) ceperunt exequi quod nondum erat exequendum, nempe arma circumspicere pugnaces, Dominus igitur videns eorum cogitationes & armorum inquisitionem (forte etiam unus & alter surrexerant, & à Domino Dominus tam prompto, vel servis eius arma commodato accipiebant) sistit cæterorum idem machinantium impetum monens signo ne à mensa recedant & arma querant & causam dicit, *dico enim vobis*. quid? Nondum est tempus gladios illos, de quibus emendis dixi, comparandi. Et quare nondum est tempus testamentum condit Dominus, ita enim præfatus erat his quæ nunc dicuntur post S. Eucharistiæ inchoationem. Testamentum vero executioni non debet dari, antequam sit confirmatum. Et quando id confirmabitur? morte testatoris? quando autem illa apparebit? quando cum iniquis reputatus erit, pendens inter duos latrones. Ecce, hoc dixit Dominus discipulis qui nondum consurrexerant ad arma capienda, cum dixit: *inhibendo: quoniam adhuc hoc, quod scriptum est oportet impleri in me.* nempe testamentum quod nunc scribo in cordibus vestris per auditum, prius debet impleri seu confirmari in me testatore. per quid autem? per impletionem eorum omnium quæ de me scripta sunt in Veteri testamento.

Domine quid in Veteri testamento scriptum erat de te adhuc implendum cum testamentum tuum condebas? multa utique, uti docuit eventus sequenti nocte & die, quorum summa summarum erat cum iniquis reputari, hoc reputati te cum iniquis, volebas armis propelli, sed impleri: reputati autem cum iniquis servos tuos post mortem tuam, sinebas armis propelli, idcirco de armis comparandis consilium ante dedisti. Vere Domine amasti nos plus, quam te, te noluisti defendi armis, tuo verò defendi permisisti, imo si prudenter fieri possit, media suggestisti. Vicissim igitur ament te omnes mecum, plusquam se ipsos, libenter sinant se petire, ut tuus honor servetur.

§. 67. *Et cum iniquis deputatus est. v. 37.*

Præter alia de me vaticinata, adhuc hoc in me implere debet. *Et cum iniquis deputatus est*, id est habitus inter iniquos iniquissimus, inter malos pessimus, inter puniendos maxime puniendus, qui tamē summe innocens, tum me bonus, qui peccatum non fecit nec inuentus est dolus in ore eius, & ipse erat ipsa sapientia, bonitas, clementia, modestia, humilitas & virtus ipsa, ideoque merito laudandus, glorificandus, coronandus inter creaturas, fecit hoc impietas Iudaica, ut Christus, qui in se ipso innocentissimus erat, scelere illorum reus fieret, credereturque ab omnibus similis illis esse in
mor-